

عنوان مقاله:

بررسی صلح محاباتی با حفظ حق فسخ به صورت مادام الحیات برای مصالح

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی، حقوق و فرهنگ عامه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه آناهید - گروه فقه و حقوق، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

علی عشایر - گروه فقه و حقوق، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

عقد صلح، عقدی است که می توان عقود معین؛ مانند بیع را تحت عنوان صلح واقع ساخت و همچنین می توان عقود نامعین را نیز به همین شکل منعقد نمود. در حقوق اسلامی، صلح انواع و اقسامی دارد ولی دو نوع متداول آن، صلح محاباتی و صلح غیر محاباتی می باشد. عقد صلح را سید القعود با سید الاحکام گفته اند و هر عقد یا قرارداد چه قدیمی باشد و چه جدید، در قالب این عقد ممکن است منعقد شود. چون صلح محاباتی معمولا متأثر از روابط عاطفی است. صلح لازم است. بنابراین هرگاه در صلح محاباتی برای مصالح نسبت به عقد صلح، حق فسخ وجود داشته باشد. به موجب ماده ۳۰ آیین نامه قانون ثبت. صلح مذکور در ماده ۳۳ قانون ثبت از این موضوع مستثنی می گردد. به عبارت دیگر برخلاف حکم ماده ۳۳ قانون ثبت که در مقام بیان معاملات با حق استرداد عنوان می دارد درخواست ثبت با انتقال دهنده است، به طور استثنایی در صلح محاباتی حق درخواست ثبت با انتقال گیرنده (متصلح) خواهد بود و به این وسیله صلح محاباتی از شمول ماده ۳۳ قانون ثبت خارج و حق درخواست و تقاضای ثبت با متصلح خواهد بود. صلح محاباتی عقد معوضی است که به طور عمدی تساوی عرفی ارزش اقتصادی بین عوضین رعایت نشده است. صلح مذکور در مقابل صلح غیر محاباتی استعمال می گردد. اساس عقد صلح بر غیر محاباتی بودن آن می باشد. در مورد صلح محاباتی با حق خیار فسخ برای مصالح نسبت به املاک ثبت شده، مطابق خلاصه معامله با قید حق خیار و سایر حقوق منظور شده به نام متصلح در دفتر ثبت و سند مالکیت صادر می شود و در صورت فسخ از طرف مصالح و یا انقضای مدت خیار با اسقاط حقمذکور، مراتب در دفتر و در برگه های مالکیت قید می شود.

کلمات کلیدی:

صلح محاباتی، حق فسخ، مصالح، فسخ مادام الحیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1716943>

